

Заменик уредника недељника [Le Figaro Magazine](#) Жан-Кристоф Бисон написао је веома оштар и критичан коментар на рачун Француске због грубе грешке са распоредом седена на свечаности обележавања Дана победе у Паризу 11. новембра, када је Србија потиснута у други план

„Засрали смо.“ Ове речи је изговорио један од високих службеника протокола Елисејске палате, који је био задужен да распореди шефове држава на почасној трибини код Тријумфалне капије у недељу 11. новембра на комеморацији посвећеној Дану примирја.

И док су око свог домаћина, Емануела Макрона, седели председници Русије, САД, Италије, и Румуније —савезничких земаља током Великог рата — али такође председници Бугарске, Турске, и Немачке, шефови непријатељских држава од пре једног века, један човек, иначе огроман растом, спуштен је да ниже није могло, и принуђен да седи на трибини преко пута, мимо камера, међу нижеразредним министрима, дипломатама и другим обичним светом. Његово име? Александар Вучић.

Пише: Фигаро

среда, 14 новембар 2018 14:45

Председник Србије.

Србије.

Земље зарад које је Француска ушла у рат 1914. године захваљујући дипломатском и геополитичком савезу, али и захваљујући тесним везама, како историјским (1389. године звона Богородичине цркве у Паризу славила су, како се тада веровало, победу српских хришћанских снага против муслимана Османлија у Косовској бици), тако војним (Србија је у XIX веку имала чак и једног Француза за министра војног — Иполита Мондена) и економским (1914. године око 4/5 српског дуга биле су у рукама француског капитала, који је такође значајно инвестирао у руднике, железнички саобраћај, и банкарски сектор земље).

Земље, која је гледала како 1,2 милиона њене деце нестаје у овом сукобу — 28% њеног становништва, што је заиста тужан рекорд.

„Земље која већ годину дана организује бројне церемоније, прославе, и манифестација којима се одаје пошта једном срдачном пријатељству и другарству пониклом у заједничкој борби, које симболизују хиљаде гробова француских и српских бораца, разбацане по гробљима Солуна, Манастира, Скопља, или Београда — свим територијама које су заједнички ослободиле српске и француске дивизије на источном фронту.“

Пише: Фигаро

среда, 14 новембар 2018 14:45

Земље, која је пре једног века толико дирнула Французе својим мучеништвом након што се, опхрвана нападима аустроугарских, немачких, и бугарских снага, као и албанских разбојника, повлачила током зиме 1916. године, да су основане десетине комисија помоћи, хуманитарних удружења, и „српских дана“, како би се новац, одећа, храна, и књиге сакупљали и слали доле, „у земљу хероја“.

Земље чији је краљ Петар I Карађорђевић толико волео Француску, да је у саставу њене војске (у једном одреду Легије странаца) 1870. године ратовао против Пруса.

Земље која је у јулу 1914. године забележила прву савезничку жртву (гимназијалац од 16 година који је погинуо током аустријског гранатирања Београда), а у августу прву савезничку победу (Церска битка).

Земље која се четири године поздрављала на предавањима на Сорбони (понекад у присуству председника Ремона Поенкареа) и кроз објављивање десетина књига (укључујући и стрип „Авантуре малог српског војника“) и брошура које су славиле „народ малог броја, али велике душе“, као и у текстовима Аполинера, Пјера Лотија, или Едмона Ростана.

Србија неправедно понижена на комеморацији погинулима у Првом светском рату - направили смо

Пише: Фигаро

среда, 14 новембар 2018 14:45

